

Naši absolventi

Fakulta ekológie a environmentalistiky

"Hoci som po škole mala možnosť ísť pracovať mimo odbor, odmietla som to."

Ing. Lenka Hruzová

absolventka Fakulty ekológie a environmentalistiky 2010

Lenka, už počas štúdia na fakulte si bola veľmi aktívna. Čo všetko si popri škole stihla?

Založili sme spolu s pár kamarátmi (Martin Mikoláš, Ivka Kalafusová, Katka Zrníková) občianske združenie PRALES (v roku 2009), ktoré funguje doteraz a má za sebou kopec skvelých projektov. Začínali sme menšími aktivitami s envirovýchovnou tematikou, robili sme rôzne dobrovoľnícke brigády a na fakulte sme obnovili vydávanie časopisu. Neskôr sme zrealizovali projekt a medzinárodnú konferenciu venovanú hlucháňovi hôrnemu (www.tetrao-carpathians.com). Projekt „Strážovské vrchy – krajina živá a bohatá“ bola zasa zameraný na podporu lokálnych hospodárov, ktorí rozumejú krajine a tak sa k nej aj správajú (www.krajina-ziva.sk). Naším najrozsiahlejším projektom bol projekt „Poznávame a chránime pralesy Slovenska“. Jeho cieľom bolo nie len chrániť lokality našich pralesov, ale aj zvyšovať verejné povedomie o nich a tiež získavať nové informácie. V rámci projektu sme zorganizovali aj zaujímavú prednášku so zahraničnými hosťami, ktorá sa konala práve na TU vo Zvolene (www.pralesy.sk). To je teda tá najvýraznejšia mimoškolská aktivita, ktorá neskôr prerástla do môjho zamestnania (v o. z. PRALES som bola zamestnaná 2 roky).

Počas školy to bolo najmä o tom, že som mala potrebu sa realizovať. Ten pocit, že robím niečo správne ma dosť „rozmaznal“. Hoci som po škole mala možnosť ísť pracovať mimo odbor, odmietla som to. Mala som asi tušenie, že príde niečo lepšie! ☺). Ja osobne som spolupracovala na viacerých projektoch. A práca to bola veru rôznorodá. Od PR aktivít, cez grafické práce, až po prácu s deťmi a koordináciu vlastných menších projektov.

Rosička: dobrovoľnícka brigáda na lokalite,
kde rastie rosička okrúhlostá

Dobrovoľnícka brigáda na lokalite
"Pod Sokolím", kde sa radi vraciame

Kde a na akej pozícii aktuálne pracuješ?

Som koordinátor lesného klubu (= škôlka pre deti, okrem iného aj s envirovýchovným zameraním). Takže som sa stala zakladajúcim členom ďalšieho občianskeho združenia, ktoré sa venuje téme komunitného vzdelávania. Predstava o založení lesného klubu bola v mojej hlave už pár rokov. Začalo to v dobe, keď mal môj syn asi pol roka. Vravela som si, že to musím stihnúť, kým bude mať 3 a pôjde do škôlky. Prešvihla som to asi o pol roka, ale podarilo sa! 😊 Najmä vďaka ďalším nadšeným a zapáleným ľuďom, ktorí tvoria náš tím. Počas materskej dovolenky som zrealizovala menší projekt zameraný práve na lesné kluby „*Von vždy s úsmevom*“. Bola to taká moja príprava na to, čo prišlo neskôr.

Mapovanie výskytu hlucháňa hôrneho
v Nízkych Tatrách

„*Von vždy s úsmevom*“

Sídlime v Žiline a celotýždňovú dochádzku sme spustili v septembri 2015. Je to pre mňa teda pomerne čerstvá vec, stále sa veľa učíme (zväčša na vlastných chybách 😊) o fungovaní tohto nášho diela. Je to však nesmierne skvelý pocit, pracovať na niečom, za čím si človek na 100% stojí! (www.lesnyklubtramtaria.eu).

Akú máš náplň práce (a čo Ťa najviac baví a prečo)?

Pracujem s deťmi vo veku 2,5 – 6 rokov, ale mám na starosti aj administratívu, komunikáciu s rodičmi, projektový manažment... Najviac ma na tom baví to, že to robím všetko dokopy a nikdy to nie je jednotvárne. Podstatou lesných klubov je pobyt vonku a to za každého počasia. Tiež máme svoju záhradku, chodíme na výlety, takže si do sýtosti užijem aj pobyt vonku. A okrem toho – kto by odmietol oddych po obede počas práce? 😊

Čo si zo štúdia na FEE využila?

Množstvo vecí – deti sú neuveriteľne zvedavé a pýtajú sa každý deň množstvo otázok. Samozrejme, nepotrebujem odborné ani latinské názvy, ale všetky súvislosti v prírode, procesy a detaily deti veľmi zaujímajú. Na detské otázky človeka dobre nepripraví asi žiadna univerzita 😊. Často sa mi stane, že hľadám v knihách alebo na internete, aby som deťom nepovedala nejakú hlúposť. A to je tiež fajn, pretože sa dozviem kopec nových vecí.

Ďakujem za rozhovor
Zuzana Gallayová